

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

I går anmodede jeg regeringen og finansministeren om at besinde sig i forsøget på at fratviste Københavns Havn 1.750 mio. kr., og det fik finansministeren til at replicere, at det, man gør, blot er at følge op på et lovforslag, som blev fremsat under regeringen Schlüter i 1991, og som også gik ud på at inddrage værdier fra ejerselskabet Københavns Havn. Her sluttede debatten, og vi fik ikke mulighed for at replicere.

Men jeg vil godt bede hr. Jan Petersen bekræfte: Når den daværende regering ændrede indholdet af lovforslaget, som blev fremsat af finansministeren, var det så ikke netop, fordi der kom et modargument og en debat om, at det ville medføre en egentlig ekspropriation efter grundlovens bestemmelser, og at regeringen derfor afstod fra at gennemføre den del af lovforslaget og fik det vedtaget i en fuldstændig ændret form, som alene så på bestyrelse og navn?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Jan Petersen bekræftede før, at der ikke er noget klart og synligt til de mange, der ikke har mærket noget til opsvinget. Der er ikke noget, som man i dag ude på ældrecentre kan sidde og snakke glade om, og der er ikke noget, man i dag sidder og snakker glade om ude i venteværelserne på bistandskontorene.

Igen køres der forbi dem, som ikke har mærket opsvinget, og det er det mest fundamentale, der er galt med denne finanslov. Der er ikke det sociale løft, og det er galt – både fordi det er uretfærdigt og socialt skævt, og fordi det igen giver alt for nemt spil til de højrepopulister, som er på spil og fisker stemmer med en usmagelig blanding af fremmedhad og gyldne løfter til de grupper, som kan se, at finansloven ikke har noget til dem.

Hvis man vil løse det problem og stoppe den højrepopulisme, der udvikler sig, er man jo nødt til at sørge for, at der er noget synligt, dvs. at de, der er de svageste, som har mindst at gøre godt med, som ikke har nogen særlig indholdsrig dagligdag og sidder på bænken, kan se, at de, der varetager deres interesser, vil gøre noget for dem, at der altså er en regering, der samarbejder med venstrefløjen. Men sådan er det jo desværre ikke blevet, og det er meget skammeligt.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg starte med hr. Flemming Kofod-Svendsen, der interesserede sig for, hvorfor jeg præcis anvendte ordene »forgreb sig på«.

Det er ord, som jeg håber, hr. Flemming Kofod-Svendsen ikke skal misforstå, for de faldt i sammenhæng med et rimelig voldsomt angreb over flere omgange i forbindelse med regeringens forslag om Københavns Havn, hvor nogle jo mener, vi forgriber os på noget, vi ikke må forgribe os på. Så var det, jeg brugte de ord og henviste til det, der skete med Statsanstalten under den borgerlige regering.

Jeg kan bekræfte, at den daværende regering fik en højesteretsafgørelse, der viste, at den var på ret kurs, og det er i øvrigt en interessant afgørelse, som spiller en betydelig rolle i regeringens afklaring i forbindelse med Københavns Havn. Men hvorvidt jeg er uenig i afgørelsen fra dengang eller ej, er jo en diskussion, som er teoretisk, for jeg sad ikke i Folketinget dengang. Om man er uenig i beslutninger, der er truffet, ændrer jo ikke på, at de er truffet, og at tingene fungerer på det grundlag i dag, så det har vel ikke nogen mening, at jeg skal stå her og sige, om det var en god eller skidt historie. Men det kan vi skrive historiebøger om.

Så ville hr. Thor Pedersen gerne have mig til at bekræfte et par nuancer i det lovforslag, som ikke er fremsat endnu, men som bliver fremsat i løbet af i dag. Jeg synes, at vi for alle seriøse anliggendes skyld skal diskutere videre på grundlag af lovforslaget.

Hr. Frank Aaen mente, jeg bekræftede, at der ikke var noget glædeligt, man kunne diskutere på plejehjemmet. Ja, det er jo rigtigt, at der ikke kommer en check i morgen, og hvis det er det, der er ønsket, er det åbenbart den måde, man skal imødegå højrepopulisme på ifølge hr. Frank Aaen. Men jeg tror stadig, at selv om der går et stykke tid, fra vi beslutter noget i Folketinget og afleverer bevillinger til det, til de mennesker møder det i hverdagen, må vi i den periode tale med de mennesker og sige: Ved I hvad, der er en sammenhæng mellem den forbedring, I oplever nu, og så det, vi gjorde for et halvt år siden.

Jeg kan ikke gøre det bedre, og hr. Frank Aaen vil i øvrigt heller ikke kunne gøre det bedre, medmindre det kun handler om checks, der kommer direkte ind ad døren. Men den dag, hvor vi kan se et kvarter løfte sig med farver på murene og et bedre liv for de mennesker,